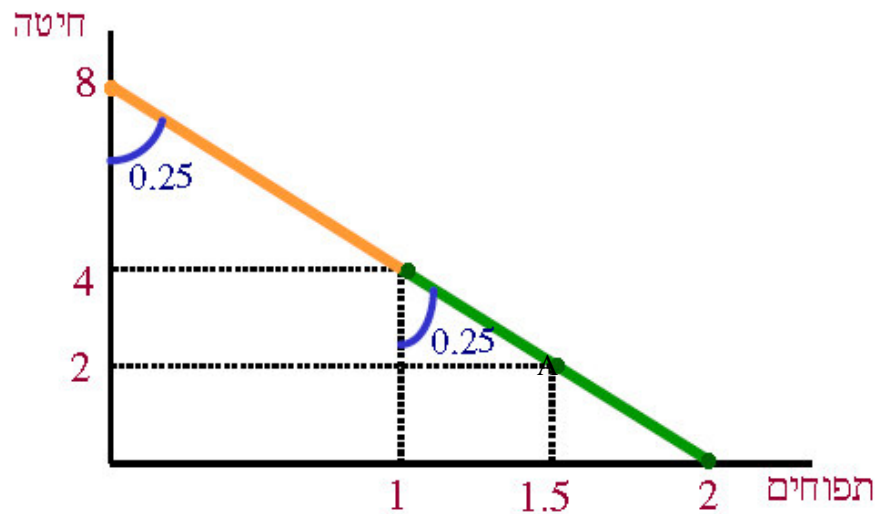

הנחות המודל 1:

1. במשק מייצרים חיטה ותפוחים בלבד.
 2. במשק גורם ייצור יחיד שכל יחידה שלו מייצרת לבדה במשך שבוע: 4 ק"ג חיטה או 1 ק"ג תפוחים.
 3. ישנם 2 גורמי ייצור- אדם וחווה (אשר כל אחד מהם מייצר כמצוין בסעיף 2).
- לא משנה את מי נשלח לעבוד איפה, כיוון שאדם וחווה הינם כוח עבודה שווה.
 - גבול אפשרויות הייצור הוא ביחס של 1:4 תפוחים לחיטה.
 - על מנת לייצר עוד ק"ג של חיטה יש לוותר על 1/4 ק"ג תפוחים. מכאן שהעלות השולית לייצור חיטה = 1/4 ק"ג תפוחים.
 - בנקודה A הנתונים אפשריים, אם אחד הגורמים (לדוגמא חווה) עובדת חצי שבוע בחיטה וחצי שבוע בתפוחים.

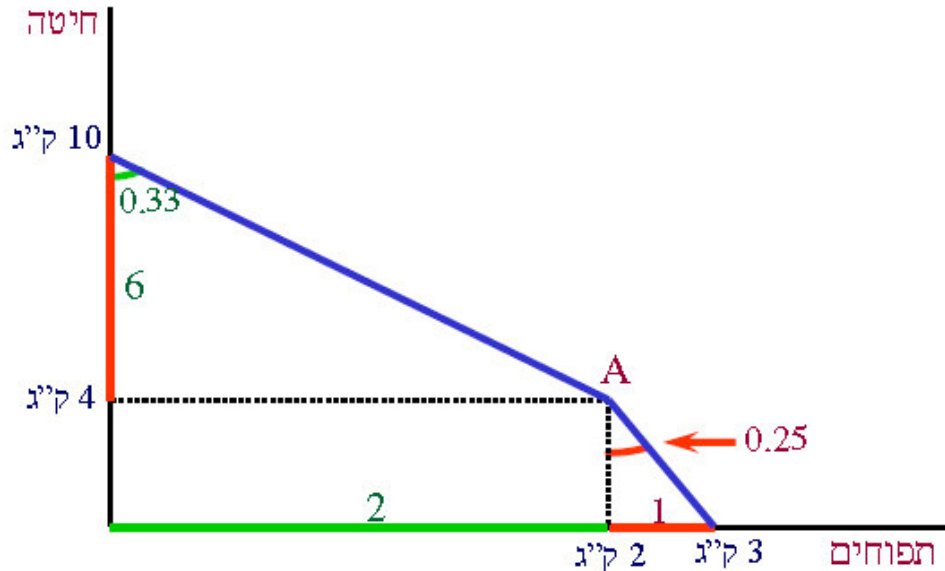
הנחות המודל 2:

1. במשק 2 גורמי ייצור שכל אחד מהם מייצר לבדו חיטה או תפוחים.
2. כמות גורמי הייצור- אחד מכל סוג.
3. טכנולוגיה:

חיטה	תפוחים	גורמי ייצור
4	1	אדם
6	2	חווה

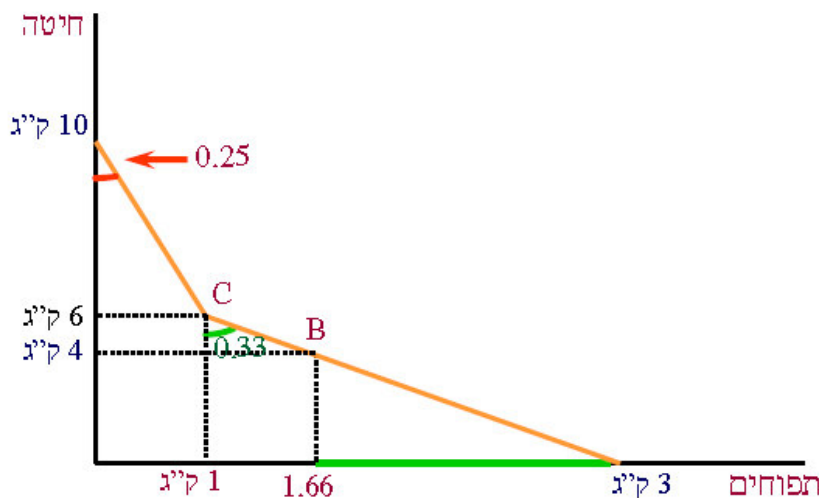
- **יתרון מוחלט**- כאשר גורם ייצור מייצר בזמן נתון יותר מגורם הייצור השני. לדוגמא: לחווה יש יתרון מוחלט על אדם הן בייצור תפוחים והן בייצור חיטה (בשבוע מייצרת חווה 2 תפוחים לעומת 1 שאדם מייצר ו-6 חיטה לעומת 4 שאדם מייצר).
- **יתרון יחסי**- לגורם ייצור יתרון יחסי על פני גורם ייצור אחר אם הויתור הכרוך בייצור יחידה נוספת של המוצר (עלות אלטרנטיבית שולית) קטן יותר. לדוגמא: אדם הינו גורם ייצור בעל יתרון יחסי בחיטה כיוון שהעלות השולית לייצור חיטה של אדם הינה 1/4 ק"ג תפוחים. העלות השולית לייצור חיטה של חווה הינה 1/3 ק"ג תפוחים.
- **לחווה יתרון יחסי בתפוחים ולאדם יתרון יחסי בחיטה.**

גורמי ייצור	עלות שולית לתפוחים	עלות שולית לחיטה
אדם	4 ק"ג חיטה	1/4 ק"ג תפוחים
חווה	3 ק"ג חיטה	1/3 ק"ג תפוחים

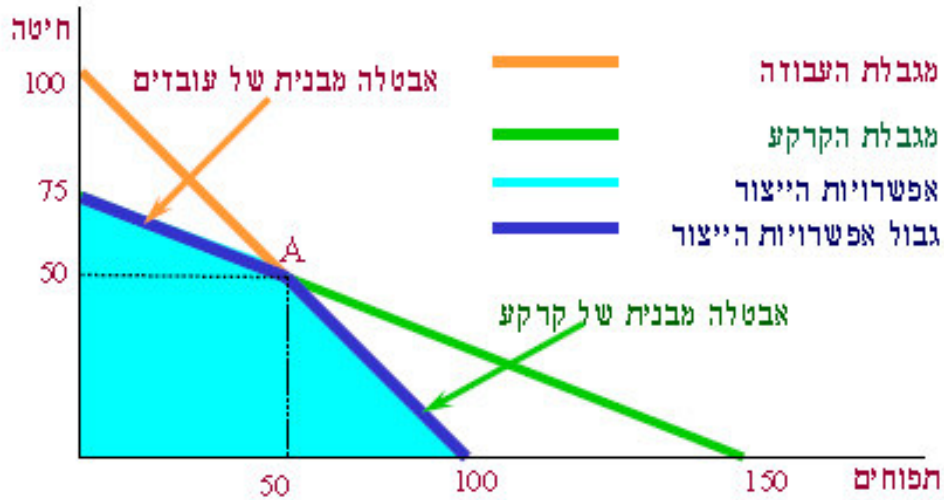
- בגבול אפשרויות הייצור צפונית לנקודה A העלות השולית לחיטה, קבועה ושווה ל-0.33.
- בגבול האפשרויות הייצור דרומית לנקודה A העלות השולית לחיטה, קבועה ושווה ל-0.25.
- כאשר ישנם 2 גורמי ייצור עם התמחות שונה הקו קמור ובעל 2 שיפועים. ככמות ההתמחויות השונות כן מספר השיפועים.
- קביעת הנקודה על גבול אפשרויות הייצור הינה חלק מההחלטה על פתרון בעיות הייסוד של הכלכלה (מה לייצור- חיטה ותפוחים ואיך לייצר- ע"י הקצאה יעילה של גורמי הייצור).

אבטלה סמויה- כאשר גורמי הייצור מוקצים בצורה לא יעילה של גורמי ייצור. תעסוקה מלאה לא מבטיחה יעילות, חשוב גם הקצאה יעילה של גורמי הייצור. כאשר מקצים גורמי ייצור לא בהתאם ליתרון היחסי, נוצר בזבוז. הקצאה לא יעילה בדוגמה זו היא ייצור חיטה בעלות אלטרנטיבית שולית השווה ל-0.33 ק"ג תפוחים במקום 0.25.

הנחות המודל 3:

1. במשק 2 גורמי ייצור.
2. לייצור כל אחד מהמוצרים יש צורך ב-2 גורמי הייצור ביחסים קבועים.
3. טכנולוגיה: לייצור 1 תפוחים יש צורך ב-1 דונם קרקע וגם 1 עובד.
4. כמות גורמי הייצור: 150 דונם קרקע ו-100 עובדים.

- כל מה שמתחת לקו הכחול מייצג את אפשרויות הייצור שעבורן יש מספיק עובדים ומספיק קרקע.
- **אבטלה מבנית** - אבטלה מבנית קיימת כאשר יש צורך בכמה גורמי ייצור על מנת לייצר מוצר מסוים אך במשק הפרופורציות האלה לא נמצאות.
- גבול אפשרויות הייצור שבו אין אבטלה מבנית הינה הנקודה A והיא הנקודה בה כל הקרקע וכל העובדים פעילים. אין זה אומר שרק בנקודה זו הייצור הוא יעיל כיוון שתלוי מהם הצרכים של המשק. במקרה שרוצים לייצר 25 תפוחים נייצר 62.5 חיטה, אז נוצל גם 62.5 קרקע. במקרה כזה יש אבטלה אך המצב יעיל כי הגדרנו שאנחנו רוצים לייצר 25 תפוחים.

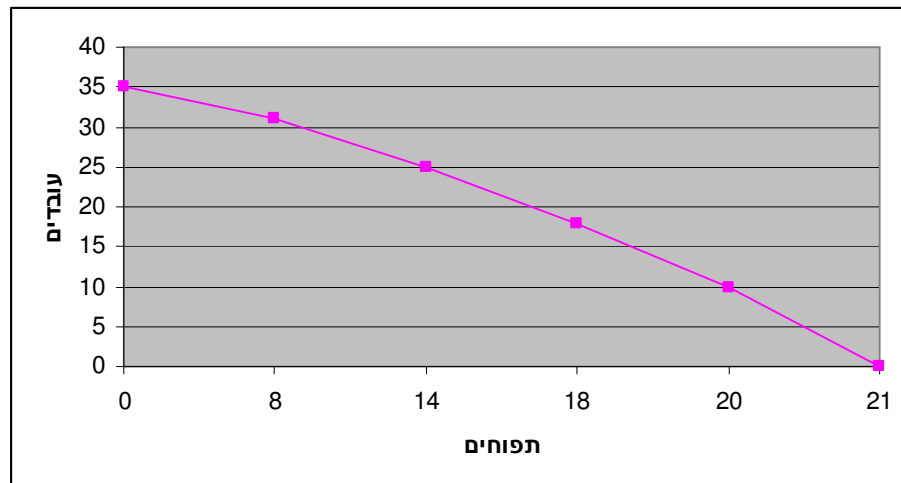
הנחות המודל 4:

1. ישנו מטע תפוחים 1 וכמות עובדים משתנה.
2. ישנו שדה חיטה 1 וכמות עובדים משתנה.
3. השאלה: כאשר יש לי 5 עובדים, לאן נקצה כל עובד?
4. טכנולוגיה:

כמות עובדים	כמות חיטה	כמות תפוחים
1	10	8
2	18	14
3	25	18
4	31	20
5	35	21

על מנת לבנות את הגרף צריך לבדוק כמה חיטה ותפוחים מיוצרים בכל צירוף של עובדים:

חיטה	תפוחים	עובדים מוקצים לחיטה	עובדים מוקצים לתפוחים
35	0	5	0
31	8	4	1
25	14	3	2
18	18	2	3
10	20	1	4
0	21	0	5

תפוקה שולית של גורם ייצור- בכמה גדלה התפוקה של היחידה האחרונה שנוספה כאשר כמות השדות נתונה.